

SPOJ NÁS V ÚMLUVĚ LÁSKY

INSPIRACE K 18. V MĚSÍCI PRO ŽIVOT ZE SCHÖNSTATTSKÉ SPIRITUALITY

Svatyňka pramen života

Dívám se na název stejnojmenné knížky Patera Wolfa, který vybral z textů PJKa mnohé, co nám letošní výročí (25 let od posvěcení kapličky Betlém) pomůže hlouběji zažít.

Hned v úvodu se píše, že „*spirituál zaznamenává, že mnozí udržují v kasárnách a frontě hluboké vnitřní spojení s Pannou Marií a s jejich malou kapličkou. A že se v ní cítí ukrytí a bezpeční. A tak v něm roste jistota, že ta mladá generace učinila jeho plán pohnout Pannu Marii, aby se z kapličky sv. Michaela stalo poutní místo, svým plánem. Ano, roste vědomí, že Panna Maria jejich prosbu přijala.*“

Když jsem před lety uzavírala úmluvu lásky s Pannou Marií, říkala sestra Ivana, že tento den je průlomem milostí pro celou českou schönstattskou rodinu a všichni o mě vědí –

byla nás tehdy hrstka – dnes je nás mnohem víc, kdo čerpáme (i rozdáváme) – prostě jsme zapojeni do proudění lásky v horizontále i vertikále - nejen skrze Betlém, nejen skrze původní kapličku v Schönstattě, ale i skrze naše domácí kapličky, putovní okruhy, i kapličku srdce. Kolik takových „průlomů milostí“ pro nás všechny už se v Betlémě odehrálo – zasvěcení, podepsání bianko plné moci, inscriptia, zasvěcení kontraktem nebo časných a věčných zasvěcení, oblázky, pohřbů, křtů nebo jen takových tichých spočinutí k načerpání lásky pro všední život ...

Schönstatt rád pracuje s daty, výročími. Co se stalo 25 let od úmluvy lásky těch prvních? Jasně. Druhá zakládací listina – text je tvořen mnoha slovy vděčnosti, ale také programem. Prvním z bodů je „**S velikou svědomitostí pěstuj**

vědomí, že jsi od Boha poslán, že jsi jeho nástrojem!“ (2.ZL, v 50)

I naše svatyňka Betlém letos slaví své 25. narozeniny. Někde jsem četla, že je potřeba cca 500 lidí, kteří dávají své příspěvky do kapitálu milostí, aby kaplička zůstávala plodnou. „Postavte mi kapličku a já vám postavím dům,“ bylo poselství, které české Mariiny sestry a s nimi celé hnutí přijalo za své. A tak se stalo, že jsme se všichni schönstaťáci od počátku 90. let začali starat o originální kapličku. Sestra Květa připravila losovací lístečky s názvy jednotlivých kousků stavby, aby bylo vše nesené duchovně, promodlené.

Rozebrali jsme si stavbu od základů přes okna, kliku u dveří až po sva-

tostánek, mešní roucha, i lavice. Pak 2. 7. 1996 přišlo první kopnutí do země a psaníčka do dutého základního kamene, který posvětil sám sv. otec Jan Pavel II. Tyhle dopisy jsou pečeti, nárožním kamenem našeho Betléma. Co bychom napsali dnes? A tak sedám a píšu litanie díky – za co všechno vděčím poutnímu místu Rokole a její kapličky, беру rok po roce – za své manželství, za tajemství svého životního povolání, za úmluvu lásky a její plody, za společenství, za mnohé přátele, za představené i lidi, o které smím pečovat já, za pomoc v mnohém rozhodování ...

Co bych přinesla dnes, aby naše svatyňka mohla i v dalších letech vyzařovat a naplňovat prosebníky milostí domova, proměny a poslání a také milostí Betléma. Beru další lísteček a píšu... Ten pak vezmu s sebou do Rokole na schönstattskou pouť a vložím do košíku před oltářem. Ponese se v obětním průvodu při mši svaté a nakonec shoří s prosbami ze džbánu. Zůstává tajemstvím obsah mojí úmluvy lásky s Pannou Marií, ale jejími plody budu nasycena nejen já, ale mnozí další, kdo do svatyňky Betlém zamíří.

Platí! Zůstanu věrná svazku Lásky!!

Nedá mi to a obracím svůj pohled k sestrám. Kaplička byla vysvěcená 19. 7. 1997 a jejich dům byl k oby-

vání až o tři roky později, přesto v jejích zdech probíhala každodenní adorace. Každá přijížděla na svůj určený čas s věrností a otevřeným srdcem. Zní mi v uších: „...v kapličky spolu poklekáme a nesem' vše, co jsme a máme, radostně naší Královně, jak její věrné nástroje.“

V dalších letech se pak vyvinul krásný schönstattský zvyk, že se tam duchovně setkáváme všichni schönstaťáci v poledne a modlíme se za námi vylosovanou složku buď polední hodinku, nebo Anděl Páně a tak smíme v tomto našem domově vytvářet jednu velkou rodinu, kde nese jeden druhého ve všech radostech i starostech. Dalším krůčkem na cestě, o němž již několik let mluvíme, bude uzavření úmluvy lásky mezi našimi českými složkami a tak ještě pevnější zpečetění toho, že k sobě vzájemně patříme, že moje starosti jsou i vašimi starostmi a naopak ...

My Panně Marii přinášíme „vše, co jsme a máme“ a od ní očekáváme, že bude vychovávat nás i naše děti. Pro mě je to jistota v dnešní rozkolísané a nejisté době. Je velmi povzbuzující nechat si v uchu znít slova Zakládací listiny „...pak se k vám ráda skloním a budu štědře rozdávat dary a milosti, budu k sobě přitahovat mladistvá srdce a vychovávat je v použitelné nástroje ve své ruce.“

Ono „**pak** (se k vám skloním)“ nás ale vyzývá ke spolupráci. Ona, která je tak blízko Božímu trůnu, nás zve ke spolupráci, rozdávání darů i vše ostatní činí závislým na tom, co do kapličky přinesu já, ty, naše společenství. A tak se moje myšlenky vrací k onomu prvnímu podkládání stavby.

Vzpomínám, jakou část jsem si tehdy vylosovala a uvažuji, která by mi byla blízká dnes. Chtěla bych podkládat lavici, aby poutníci mohli spočinout, uvelebit se a tak se stát ještě otevřenějšími při naslouchání Boží vůli? Chtěla bych vyobětovat kousek fasády, která odolává větru a sněhu, horkému slunci, chrání vše uvnitř, nestěhuje si a každý si jí všimne,

pouze když není celistvá? Nebo mě láká přinášet příspěvky do kapitálu milostí za rám obrazu, který slibuje, že „služebník Mariin nikdy nezhyně“? Ještě se musím hodně modlit za poznání toho svého, zamysleme se ale, prosím, všichni, protože jen tak může naše národní svatyňka v Rokoli zůstat plodnou a může plazit, že „ve stínu svatyňky se budou spolurozhodovat dějiny církve a světa na staletí.“

Náš zakladatel měl vždycky pohled upřený do budoucnosti, v době exilu píše z Milwaukee svému spolupracovníku, P. Meningenovi: „Vaši následovníci mají čerpat z vašeho nadšení, sebepoznání a prozíravosti. A já jsem přesvědčen, že když budou všichni spolupracovat, dáme dohromady něco velmi kvalitního.“

Za co vděčím Panně Marii ze schönstattské kapličky?

Co přinesu Panně Marii jako dárek k 25. výročí Betléma?

Chtěl(a) bych „duchovně podkládat“ symbolicky nějakou část stavby nebo vybavení kapličky?

Popovídejme si o třech poutních milostech, ale také o poslání Betléma pro náš život a skrze nás pro dnešní svět.

„Slunce je a zůstává vždy totéž a přece, má na různých místech různou plodnost. Jsou místa, kde působí obzvlášť. Bůh a Panna Maria působí všude, věříme ale, že existují místa, kde působí výjimečným způsobem A mezi tato místa, jak věříme, patří i tento malý kousek země, na kterém dnes stojíme a k němuž patří i tato svatyňka.“ P. Kentenich při pokládání základního kamene v Maria Rast 25. 3. 1950

„Když přicházím do svatyňky, daří se mi lépe,

Když zůstávám ve svatyňce, stávám se lepším,

Když vycházím ze svatyňky, daří se lépe druhým.“

P. Beller

Kateřina Stejskalová
Institut rodin

Vydává Schönstattské hnutí a texty všech čísel tohoto měsíčníku Spoj nás v úmluvě lásky je možné si stáhnout na www.schoenstatt.cz